NIEDERSÄCHSISCHE STAATS- UND
UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK GÖTTINGEN

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinv
Jahr: 1646
Kollektion: Zoologica
Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Werk Id: PPN367611805
PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805
OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805

LOG Id: LOG_0192
LOG Titel: De Garrulo Argentoratensi. Cap. XV.
LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716
PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716
OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.
Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.
Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

FORMA. DESCRIPTIO.

Magnitudo. Roſtrum. Lingua. Caput. Color. Ceruix. Cauda. Alæ. Pedes.

GArrulus Varia paulò minor eſt, dodrantem, & palmos duos à roſtri principio ad caudę extremitatem longus. Roſtrum ei craſſum, robuſtum, nigrum, binos propemodum digitos longum, cuius nares plumis albis, & nigris operiuntur, eiuſq. extremitas aliquãtulum recuruatur, atq. in aciem quaſi vt in altera etiam definit. Lingua bifida eſt. Capitis vertex pennis modo albis, modo nigris conſtans ad inſtar criſtæ riget. Color corporis varius eſt. Ceruix ex ruffo, & cæſio mixta eſt. Qui ſubſequitur color in dorſo pallidior eſt, & ad cinereum vergit. Pennæ prope vropygium candicant. Cauda longiuſcula eſt, & duodecim pennis, iiſq. nigris conſtat, quarum tamen quinq. maculis albis tranſuerſalibus inſigniuntur. Alæ robuſtæ, & oblongæ, colore vario: Earum enim pennæ aliæ nigræ, aliæ ex nigro, & albo mixtæ, aliæ cæruleæ ſunt, diſtincto tamen ordine. Variat verò color in pennis maioribus, potiſſimùm exteris; ex internis autem binæ duntaxat, aut tres caſtaneæ ſunt. Supina itidem Auis pars cinerei coloris eſt, remiſſioris tamen, & qui quò caudæ proximior, eò ad album magis vergat. Pedes, digitiq. ſubcinerei, vngues nigri, acuti, & quodammodo adunci.

DE GARRVLO ARGENTORATENSI. Cap. XV.

SYNONIMA.

Etymum. Roller. Pica marina. Mercolfus.

GArrulus quoq. auis iſtęc, cuius modo iconem damus, iure merito appellatur, quòd Glandariæ more ad nauſeam vſq. garriat, Argentoratenſis verò quòd circa eã vrbem, vbi etiam per onomatopœiam Roller dicitur, abundet Bononienſes Picam marinam vocant, apud quos Ornithologus eam ſeſe ſub Gazæ nomine, quod omnibus Picis commune eſt, obſeruaſſe memorat. Vocatur in quibuſdam Germaniæ locis Mercolfus.

GENVS. DIFFERENTIÆ.

AVis hæc, etſi forſan veteribus ignota, vel ſaltem non deſcripta ſit, è Picarum proculdubiò genere eſt, & Glandariæ potiſſimùm congener: à qua tamen colore, dignoſcitur, ſicuti etiam mas à fæmina;

FORMA. DESCRIPTIO.

Magnitudo. Roſtrum. Caput. Oculi. Dorſum. Alæ. Cauda. Pedes.

MAgnitudo cum Glandaria par eſt. Roſtrum mari duos digitos longum, nigrum, craſſiuſculum, multò tamen quàm Glandariæ exilius, in extremo aliquantulum recuruum, quæ pars in pullis quodãmodo albeſcit. Ornithologus roſtrum nimis craſſum nimiſq. curuum depinxit, & in collo, pectoriſq. initio, & circum oculos quatuor velut annulos albos perperam addidit; niſi fortè diuerſæ à noſtra auis, vel fæminæ iconem expreſſerit, quod tamen haud facilè crediderim, quoniam alioqui ſatis exactè illam deſcribat. Caput habet craſſum colore ex cæruleo, & viridi mixto, maculis per longitudinem albis, quæ per totum pectus ventremq. deorſum feruntur. Pennæ verò prope roſtrum ſunt caſtaneæ. Oculi magni, rotundi, nigri. Supercilia rotunda ex cæruleo luteſcunt. Dorſum caſtaneum, ſeu ferrugineum à ſecunda vel tertia vertebra ad vropygium vſque. Alarum color præcipuè varius eſt, vt quarum ſuperior pars, nempe plumæ illæ, quæ ſcapulas cooperiunt, cæruleæ ſint ad violaceum tendentes, quæ ſubſequuntur maiores, virides, & ex viridi, & albo in extremitatibus dilutæ, demum remiges extrà in principio obſcurè cærulea ſunt, cętera verò nigræ; intus omnes vltimis exterioribus exceptis, quæ ſubtus nigricant, cæruleæ. Cauda, quam Ornithologus perperam ruffam ait ſuperna parte vireſcit, inferna partim violaceo, partim cæruleo permiſcetur. Pedes lutei ad fuſcum tendentes, vngues nigri, & adunci.

Picæ glandariæ ſpecies.

Pica Marina.

Fœmina verò talis eſt. Caput totum, collum, atq; pectus, uenterq; ex caſtaneo ad leucophæum vergunt. Oculi nigri ſunt, iris lutea. Roſtrum nigrum multò quàm in mare craſſius. Dorſum totum caſtaneum. Alæ primùm, nempe prope ſcapulas cæruleæ, mox ex cæruleo virides: remiges nigræ, Cauda latiuſcula ex viridi, & cæruleo ad fuſcum inclinat. Tibiæ, & pedes lutei, tabellæ caſtaneæ; vngues nigri, recurui. In ſumma toto cælo à mari diuerſa eſt.

Caput. Oculi. Roſtrum. Dorſum. Alæ. Cauda. Pedes.

DE PICA MARINA.
Cap. XVI.

PVlcherrimam hanc volucrem quoniam Gazam, ſeu picam marinam vulgò appellari videam, eius etiam hoc loco iconem exhibere placuit, maximè verò, vt Garrulus Argentoratenſis nunquam in maritimis degens id nomen præter rationem ſibi vendicaſſe demonſtrarem. Tota auis ſi caput, ceruicem, pedes & partem etiam alarum excipias, ſubuiridis apparet. Roſtrum robuſtum, paulò quam in picis longius, admodum acutum. Capitis uertex ad tertiam ceruicis uerticem, vſq; coloris caſtanei diluti. Inferior capitis verò pars, ad tempora ſcilicet, & oculos lutea. Oculi nigri: Iris lutea, quam niger circulus ambit. Pedes ſubfuſci, digiti longi, vngues inſigniter adunci, & nigri: cætera, vt dixi, viridis, præter ſecundi ordinis alarum pennas, quæ ex caſtaneo dilutæ ſunt, & in extremitate ceruleæ. Iconem habes pagina ſubſequenti.

Roſtrum. Vertex. Oculi. Pedes.

DE PICA PERSICA.
Cap. XVII.

HÆc verò auis, quam nunc damus, Venetijs nobis olim tranſmiſſa ſub Picæ Perſianæ nomine, ex ſolo contuitu è picarum genere eſſe cognoſcitur. Tota fermè ſubfuſca eſt, capite nempe, collo, dorſo, pectore, & uentre. Magnitudo, quantum ex pictura iudicare potuimus, ad Picas maximè accedit. Roſtrum habet robuſtum, craſſum, breuiuſculum, albicans. Oculos item albos, pupillam nigram. Alarum pennæ ſecundi ordinis, uropygium, & priores in cauda luteæ ſunt. Pedes ſubcærulei: tabellæ nigræ: vngues exigui, at recurui, & nigri. Iconem dabit pagina 795.

Color. Magnitudo. Roſtrum. Oculi. Alę. Pedes.